

становки: что же касается музыкантов, то они были безукоризненны: действие развивалось живо, захватывающе, все артисты подчинены строгой дисциплине, все и всё на своих местах. Никаких шероховатостей, никаких неприятных случайностей, имющих место иногда на наших премьерах. Спектакль был, в общем, на такой высоте, что мог бы иметь успех на любой большой европейской сцене. Конечно, это заслуга Дм. Арбеннича.

В труднейшей роли царя Бориса выступил А. Ардерт, сначала, повидимому, волновавшийся; но затем голос его окреп, и сцены 5-ой картины (на детской половине в Кремле) и особенно последняя жуткая картина—смерть Бориса—были им исполнены с подъемом; тонкие нюансы, экспрессия в голосе артиста доказывают, как много ему пришлось работать над собой. Очень

мамка Ксенин—К. Паппель и др.

Хорошо вымуштрованный хор отлично справился со своими трудностями и достоин похвалы. Нельзя также не упомянуть крупной заслуги оркестра во главе с Р. Кулем, образцово ведших оперу.

В общем, всем участникам—честь и хвала за этот большой труд, увенчавшийся крупным успехом.

Опера имела громадный успех, театр был переполнен. А. Ардерту и О. Тороковой-Тидеберг были поднесены цветы. По окончании спектакля артисты и публика тепло приветствовали гостя-режиссера Д. Арбеннича, сыгравшего такую крупную роль в успехе премьеры. Ему был поднесен ценный подарок. Затем режиссер и артисты благодарили оркестр и Р. Кулля за успешную совместную работу. Р. Эссенз.

"Boris Godunow" Estonias.

Harva on ooperiloojal olnud tarvitada sellist tänuväärset librettot, kui seda on Musorgskiile see Pushkini klassiline meisterteos. Pushkini "Boris Godunow" on kirjutatud Shakespeare kroonitraditsioonide laadis, kuid ületab niimeti need kunstiliselt. Teose siju on tihed, sõnastus napp, kuid tabav, nii et seal ei näi leiduvat ühigi üleliigset. Omadused, mis on hea ooperi libretto esimesel eeltingimusel. See pärast näeme, et "Boris Godunovi" muusika muudrisse tõendamisel pole olnud tarvis väga juuri algtekiti muutusi ja kärpimisi. Ooperis näeme juba sama Pushkini meisterliku draamat, mille väärtusele Musorgski on lihanud suurde veel muusikalise dramatismi ja mu. Selles ooperis

muusika ei domineeri, dialoogid ja monoloogid pole olnud paljalt aluseks muusikaliste teemide arendamiseks, vaid siin jääb esikohale siju ja loogiliselt põhjendatud sündmuste paratamatu arenemine. Muusika aga on selleks raamiks, millest teose kõrge dramaatiline lunde paistab meile veel heledamas värvas, on selleks valguks, mis tõendab meil teie pillu tegelaste kannatusi ja elusuhumilisuse.

Tähti lavastas Estonia meene lavastaja Arbenin, kelle teeneid selle suursaavutuse eest ooperilavastuse alal tuleb hinnata esmajoones. Oli teatrit meistritöö lavastuse alal. Dekoratiivne külg oli ilusat haaramust. Kontseriilijest see ooper on eriliselt raske, ning nõudis Estonia jõududele oma parema väljapanemist. Siiski siingi võis konstateerida, et terve tida peaosatühi oma illesandega suurepäraselt toime tulid. Eriti A. Arder ja Turokoff-Tiedeberg Marina Muusiketi osas. Waledimitri osa tähtis R. Sawi, kes oli nauditav eriti õiges aia tšeenis, kuid peab ütleva, et heroilistes tšeenides R. Dis oleks ettevaade üldmujet veelgi tõhuv. Teisedki suuremate ja väiksemate osade kandjad tulid oma illesannetega hästi toime, kuid mis siiski üldmujele olid otustatavad, need olid masstšeenid. Just siin avaldusid Arbeninil kui massooperi lavastaja töö tulemusel. Nii sõlajahta "paraad" õiges aias, nõuklemine õhjaaridega Godunovi loosis, Dimitri ilummine põgenikkude hulga juurde, kui ka teised rahvarõõrised pildid olid väljatöötuselt ehtsad. Ning kõige selle järeldufena Estonia ooper tuli sellest joproovist võitjana välja. See oli suure saavutus, mis on kanniks tõenduseks meie ooperi kiipsusele.

J. J. I.

Pstn. 25. I 31.